

Andrzej Kudła

Legnica

Informator Archeologiczny : badania 7, 255

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LEGNICA

Instytut Historii Architektury
Sztuki i Techniki
Politechniki Wrocławskiej

Badania prowadził Andrzej Kudła.
Finansował WKZ we Wrocławiu.
Pierwszy sezon badań. Średniowieczne i nowożytnie urządzenia wodociągowe.

Badania miały charakter ratowniczy, w związku z intensywną budową w centrum Legnicy. Odkryte materiały można podzielić na trzy grupy, tj. przewody wodociągowe, studnie, rurmus. Przewody wodociągowe wystąpiły na czterech stanowiskach: Stanowisko 1, obok kościoła Piotra i Pawła - 4 rury glinianego rurociągu zakończone kielichowato i musą łączone systemem nasadkowym, długości 50 cm, przekrój otworu 7,5 cm datowane pocz. IV w. Stanowisko 2 - naroże ulic Rosenbergów i Szpitalnej - drewniany, dwudzielny przewód wodociągu dystrybucyjnego; koryto szerokości 15 cm wysokości 10 cm nakładka szerokości 15 cm grubości 5 cm; datowany XIV, XV w. Stanowisko 4 - rejon Placu Słowiańskiego - dwie drewniane rury, dwóch przewodów wodociągowych głównych, z okrągłaków o przekroju borowanych otworów 12 cm, datowane na okres nowożytny. Studnie odkryto na dwóch stanowiskach: Stanowisko 3 - na północ od naroża ulic Wjazdowej i Gwarnej - studnia wodociągowa początkowa ujęcia wody źródlanej zbudowana z płaskich niespojonych kamieni, przekrój poziomy szybu 1,30 x 1,45 m; kanał przewodu wodociągowego o średnicy 40 cm złok, 1 m poniżej krawędzi cembrowiny, z drewnianą rurą przewodu początkowego o średnicy otworu 8 cm, zakończoną ślepo i zaopatrzoną w filtr. Stanowisko 5 - ulica Szpitalna - studnia wodociągowa / rzap/, z płaskich kamieni niespojonych o przekroju szybu 1 x 1,20 m datowana na okres, średniowiecza, przebudowana w XIX w. Rurmus, stanowisko 6, rejon ulicy Młynarskiej na dawnym kanale Młynówki - odsłonięto tu podwaliny kamienno-ceglane północnej części budynku rurmusowego, datowane na początek XV wieku.

LEGNICA
ul. Dworcowa

Konserwator Zabytków Archeologicznych
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Krystyna Maksymowicz.
Finansował WKZ we Wrocławiu. Prace ratownicze.
Późnośredniowieczne cmentarzysko szkieletowe
/ XV - XVI w. /

Podczas prac ziemnych natrafiono na cmentarzysko szkieletowe. Odkryto 4 groby. Zalegały one na głębokości od 1,60 m do 1,70 m. Szkielety mocno uszkodzone, ułożone były na wznak, w pozycji wyprostowanej wzdłuż osi wschód-zachód. Inwentarz grobowy stanowiły medaliony i krzyżyki oraz gwoździe / pozostałości trumny /. Na głębokości zalegania szkieletów znaleziono dużo fragmentów ceramiki późnośredniowiecznej oraz ułamki szkła.

Odkryte groby stanowią część cmentarzyska znajdującego się przy nieistniejącym obecnie klasztorze bernardynów i kościele pod wezwaniem Świętej Trójcy.